

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., v mene ktorej koná ako konateľ advokát D., proti povinnej **I.**, naposledy bývajúcej v H., zastúpenej opatrovníkom M., zamestnancom Okresného súdu Galanta, **o vymoženie 368,11 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 13 Er 673/2009, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 9. septembra 2014 sp. zn. 3 CoE 123/2014 takto

r o z h o d o l:

I. Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a.**

II. Dovolanie **o d m i e t a.**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnej na vymoženie sumy 368,11 EUR s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. z 3.6.2009 sp. zn. SR 03981/09 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

Exekučný súd uznesením z 27. decembra 2012 č. k. 13 Er 673/2009-18 exekúciu zastavil a rozhodol o náhrade o trov exekúcie. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom, pretože rozhodcovský súd nemal právomoc ho vydať. Rozhodcovský súd totiž odvodzoval svoju právomoc z rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi oprávnenu a povinnou v zmluve o úvere (vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasť tejto zmluvy) majúcej charakter spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka mala podľa názoru exekučného súdu charakter neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky, pretože nebola dohodnutá individuálne (ale bola dohodnutá ako súčasť štandardnej formulárovej zmluvy) a spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej ako spotrebiteľa, keďže ju nútila, v prípade podania žaloby voči nej oprávnenu na rozhodcovskom súde, podrobiť sa rozhodcovskému konaniu bez možnosti domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom súde.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 9. septembra 2014 sp. zn. 3 CoE 123/2014 uznesenie exekučného súdu potvrdil, zamietol návrhy oprávnenej na prerušenie konania a povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Potvrdenie uznesenia o zastavení exekúcie odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými i právnymi závermi exekučného súdu.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a veci vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, b/, d/, e/ a f/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 41/2003; 6 Cdo 73/2013; 6 ECdo 3/2013, 6 Co 41/2013; 6 ECdo 171/2013, 6 CoE 53/2013; 6 ECdo 256/2013, 6 CoE 109/2013; 6 ECdo 268/2013, 6 CoE 116/2013; 6 ECdo 269/2013, 6 CoE 117/2013; 6 ECdo 278/2013, 6 CoE 133/2013; 6 ECdo 283/2013, 6 CoE 19/2013; 6 ECdo 292/2013, 6 CoE 134/2013; 2 ECdo 262/2014; 4 ECdo 173/2014, 4 CoE 75/2014, 3 ECdo 45/2013, 3 Co 43/2013; 4 ECdo 174/2014, 4 CoE 75/2014; 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013; 8 ECdo 179/2014; 8 ECdo 152/2014, 8 CoE 85/2014; 8 ECdo 190/2014, 8 CoE 108/2014; 8 ECdo 205/2014, 8 CoE 119/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V súvislosti s namietanou vadou podľa ustanovenia § 237 písm. b/ O. s. p. dovolací súd dopĺňa len, že námietka oprávnenej nie je dôvodná. Odhliadnuc od skutočnosti, že predmetné ustanovenie sa zaoberá otázkou právnej subjektivity účastníkov konania (§ 19 O. s. p. v súvislosti s § 7 a § 18 a nasl. Občianskeho zákonníka) a ich existencie, resp. neexistencie v právnom zmysle slova (pozri aj uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 15/2011, 6 Cdo 345/2013 alebo 6 Cdo 454/2013) a nie prípustnosťou vedľajšieho účastníctva, oprávnená nepozná ani podrobnosti tejto exekučnej veci, keďže o žiadnom vedľajšom účastníkovi nie je v predmetnom spise zmienka, a už len preto nemožno považovať jej

tvrdenia za relevantné. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) dovolací súd už ďalšie dôvody neuvádza.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože povinnej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2015

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková